

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/889/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201144
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214201144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: C.J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. G. XXX, proti odporcom: 1/ D. R., nar. XX.XX.XXXX, 2/ V. R., nar. XX.XX.XXXX, 3/ T. R., nar. XX.XX.XXXX, 4/ D. R., nar. XX.XX.XXXX, všetci odporcovia bytom F. XX, XXX XX Q. nad Q., odporkyňa 3/ v konaní zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom J. Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 5.207,74 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20. mája 2015, č. k. 6C/80/2014-89, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol. Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 663, § 700 ods. 1, ods. 3, § 701 ods. 2, § 702 ods. 1, § 703 ods. 2, § 719 ods. 1, § 512 ods. 2 Občianskeho zákonníka

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 24.3.2014 pôvodne domáhala, aby súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke sumu 4 827,59 eur a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že zmluvou o nájme bytu uzatvorenou medzi ňou a U. Q. na jednej strane a L. R., neskôr T. R. (odporkyňou 3/) na strane druhej, bol rodine odporcov prenajatý trojizbový družstevný byt. Výška nájomného bola vypočítaná na 366 eur za mesiac. V platbe boli zahrnuté faktúry z bytového družstva, elektrina, plyn, nájomné. So zvyšovaním faktúr sa zvyšovali aj mesačné platby. Preplatky po ročných vyúčtovaniach sa mali vraci a nedoplatky mali doplácať podnájomníci. Od 1.8.2009 odporcovia riadne platili. V novembri a decembri 2010 vznikol nedoplatok vo výške 482,92 eur. Od 1.1.2011 sa nájomné vyplácalo len čiastočne. Na pojednávaní dňa 6.5.2015 súd vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil zmenu návrhu tak, že návrh znie: "G. 3/ T. R. je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 1 664,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 664,01 eur od 24.03.2014 do zaplatenia ako aj trovy konania a odporcovia 1/, 2/ a 4/ sú povinní zaplatiť navrhovateľke sumu 3 543,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 3 543,73 eur od 24.03.2014 do zaplatenia, ako aj trovy konania."

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že navrhovateľka sama nie je aktívne legitimovaná v tomto konaní. Zmluvou o nájme bytu s Bytovým družstvom Bánovce nad Bebravou z 1.3.2008 totiž vznikol spoločný nájom bytu navrhovateľkou a jej manželom a aj ich spoločné členstvo v bytovom družstve (§ 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podobne čl. 2 bod 2 zmluvy o nájme bytu z 1.3.2008). Spoločný nájom bytu manželmi je osobitným druhom spoločného nájmu bytu, ktorý sa vzťahuje výlučne na manželov. Nejde však o predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spoločný nájom bytu manželmi vzniká ako zákonný dôsledok existencie manželstva a faktického trvalého spolužitia manželov. Na spoločný nájom bytu manželmi možno aplikovať ustanovenia o spoločnom nájme bytu (§ 700 až 702). Podľa § 701 ods. 2 Občianskeho

zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločného nájmu bytu sú oprávnení a povinní všetci spoloční nájomcovia spoločne a nerozdielne. V danom prípade teda dohoda o prenechaní družstevného bytu na dočasné užívanie (ktorú súd právne kvalifikoval ako podnájomnú zmluvu, na ktorej je súčasne vyjadrený súhlas bytového družstva ako prenajímateľa), ktorú na strane nájomcov spoločne uzatvárali navrhovateľka a jej manžel s odporkyňou 3/ ako podnájomníčkou, založila spoločné práva a spoločné povinnosti navrhovateľky a jej manžela. Keďže z tohto spoločného úkonu (ale aj zo samotného spoločného nájmu) im vznikli práva a povinnosti, ktoré sú spoločné a nerozdielne, mohla odporkyňa 3/ ako podnájomníčka plniť dlh z podnájomnej zmluvy ktorémukoľvek z nájomcov. Na rozdiel od práva plniť ktorémukoľvek z viacerých spoluveriteľov, toto neplatí pre povinnosť dlžníka plniť dlh voči viacerým spoluveriteľom. Dlžník nie je povinný plniť jednému zo svojich spoluveriteľov bez súhlasu ostatných spoluveriteľov (§ 512 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka). Preto ani súd nemôže bez súhlasu všetkých spoluveriteľov prikázať dlžníkovi, aby plnil dlh jednému z viacerých spoluveriteľov, ktorých právo na plnenie dlhu je právom spoločným a nerozdielnym. V danom prípade navrhovateľka nepreukázala súhlas svojho manžela s tým, aby dlh na podnájomnom vymáhala navrhovateľka sama, teda nepreukázala svoje oprávnenie vyžadovať od odporcov plnenie, ktoré je spoločnou a nerozdielnou pohľadávkou navrhovateľky a jej manžela. Navrhovateľka ani nežiadala, aby súd uložil odporcom zložiť svoj dlh do súdnej úschovy (§ 512 ods. 2 štvrtá veta Občianskeho zákonníka), pričom súd je v tomto viazaný formuláciou žalobného návrhu. Súd teda dospel k záveru, že odporcovia, aj keby mali dlh vyplývajúci z podnájomnej zmluvy uzavretej s navrhovateľkou a jej manželom, nie sú povinní bez výslovného súhlasu manžela navrhovateľky plniť tento dlh výlučne navrhovateľke, preto bolo potrebné návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Treba ešte uviesť, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno, pokiaľ tvrdila, že ona a jej manžel uzavreli nájomnú zmluvu s odporcami 1/ až 4/. Preukázané bolo len to, že navrhovateľka uzavrela s odporkyňou 3/ na tlačive Bytového družstva Bánovce nad Bebravou dohodu o prenechaní družstevného bytu na dočasné užívanie (ktorú, ako bolo uvedené vyššie, súd právne kvalifikoval ako podnájomnú zmluvu, na ktorej je súčasne vyjadrený súhlas bytového družstva ako prenajímateľa). Ak navrhovateľka a jej manžel súhlasili s tým, aby popri odporkyňi 3/ užívali byt aj niektorí jej príbuzní, neznamená to, že títo užívatelia sú povinní uhrádzať priamo nájomcom (navrhovateľke a jej manželovi) podnájomné resp. iné úhrady. Prípadná kompenzácia úhrad podnájomného a ďalších platieb medzi osobami bývajúcimi v prenajatom byte je vzťahom medzi nimi. Vo vzťahu k nájomcom je však z podnájomnej zmluvy zviazaná výlučne odporkyňa 3/ ako podnájomníčka, prípadné nároky vyplývajúce z podnájomnej zmluvy možno uplatňovať výlučne vo vzťahu k tej osobe, ktorá bola účastníkom tejto zmluvy. Preto súd dospel k záveru, že odporcovia 1/, 2/ a 4/ nie sú pasívne legitimovaní v tomto konaní a vo vzťahu k nim by bolo potrebné aj z tohto dôvodu návrh zamietnuť. O trovách konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) , a to až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, keďže rozhodnutie bolo vyhlásené na pojednávaní, ktoré bolo odročené na vyhlásenie rozhodnutia, preto bolo potrebné na pojednávaní odovzdať písomné vyhotovenie rozhodnutia prítomným účastníkom, pričom nebolo ešte zrejmé, aké trovy vzniknú účastníkom v súvislosti s účasťou na tomto pojednávaní.

Navrhovateľka podala proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Trvala na tom, že v roku 2012 neprijala sumu 2.971,40,- eur od odporkyne 3/ . Nesúhlasila so vznesenou námietkou premlčania, nakoľko v marci 2014 neuplynula trojročná premlčacia doba ako i so vznesenou námietkou premlčania odporcov 1/, 2/ a 4/ . Navrhovateľka predložila čestné prehlásenie svojho manžela, že navrhovateľka sa výlučne sama stará o prenájom bytov. Manžel navrhovateľky si je vedomý tej skutočnosti, že vznikli nedoplatky na nájomnom. Žiadala, aby odporkyňa 3/ preukázala doklady o zaplatení sumy 2.971,40,- eur. V pripojenom čestnom vyhlásení zo dňa 2.6.2015 manžel navrhovateľky vyhlásil, že v ich rodine sa prenájmom bytu zaoberá výlučne manželka a nedoplatky za byt rieši sama. Má vedomosť o tom, že v roku 2012 vznikol na ich byte nedoplatok zo strany nájomcov. V doplnenom odvolaní navrhovateľka uviedla, že rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C/80/2014-89 zo dňa 20.05.2015 napáda v celom rozsahu a žiada, aby odvolací súd podľa § 221 O.s.p. rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .

Podaním zo dňa 18.03.2016 navrhovateľka žiadala, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie, nakoľko okresný súd nesprávne právne posúdil skutkový stav a žiadala, aby bola okresnému súdu uložená povinnosť prizvať do konania ďalšieho účastníka

konania a to manžela navrhovateľky , U. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX, W. G. , ako navrhovateľa č. 2. Uviedla, že okresný súd nesprávne právne posúdil skutkový stav tým, že vyhodnotil, že navrhovateľka nepreukázala súhlas manžela s vymáhaním dlžnej sumy. Navrhovateľka nebola v konaní právne zastúpená a nedisponuje právnym vzdelaním. Súd nesmie v tomto prípade prílišnou formálnosťou svojho rozhodnutia, zamedziť účastníkovi konania domáhať sa súdnej a inej právnej kontroly. Navrhovateľka doložila do spisu čestné prehlásenie svojho manžela U. Q., v ktorom je uvedené, že súhlasí s tým, aby boli nedoplatky hradené jeho manželke a aby manželka robila všetky právne úkony vo veciach, ktoré sa týkajú prenájmu. Poukázala na zákonné ust. § 512 ods. 2 Občianskeho zákonníka . Navrhla, aby odvolací súd uložil okresnému súdu povinnosť prizvať ďalšieho účastníka do konania a to manžela navrhovateľky. Navrhovateľka spolu s manželom dala do podnájmu družstevný byt ďalším osobám a to na základe ústnej zmluvy o podnájme. Dostatočným spôsobom preukázala, že odporcovia platili nájomné, resp. podnájomné vo výške 366,- eur. Odporcovia vzniesli námietku premlčania s poukazom na dvojiročnú premlčaciu lehotu. Túto skutočnosť navrhovateľka namieta, nakoľko platí trojiročná premlčacia lehota podľa ust. § 102 Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa v 3/ rade podala prostredníctvom právnej zástupkyne, písomné vyjadrenie k odvolaniu. Navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť, nakoľko navrhovateľka sama nie je aktívne legitimovaná v tomto konaní a neuniesla dôkazné bremeno pokiaľ tvrdila, že ona a jej manžel uzavreli nájomnú zmluvu s odporcami v 1/ až 4/ rade. Okresný súd správne ustálil, že v dohodách / dohoda o prenechaní družstevného bytu medzi nájomcami U. Q. a C. Q. a dočasným užívateľom L. R. na obdobie od 01.08.2009 do 31.07.2010, dohoda o prenechaní družstevného bytu medzi nájomcami U. Q. a C. Q. a dočasným užívateľom T. R. na obdobie od 01.08.2011 do 01.08.2012/ nebolo výslovne dohodnuté nájomné ani úhrady za služby spojené s užívaním bytu. Navrhovateľka nepreukázala, akým spôsobom a v akých obdobiach sa na nájomnom, resp. podnájomnom vzťahu podieľali jednotliví odporcovia. Nakoľko nebola dojednaná platba za užívanie bytu, ani platba za náklady spojené s užívaním bytu, má navrhovateľka právo domáhať sa len náhrady z titulu toho, čo za odporcov plnila a to za obdobie dvoch rokov pred podaním návrhu. Návrh bol podaný dňa 25.04.2015 a osobitne voči odporkyňi v 3/ rade až dňa 04.05.2015, teda po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty. Navrhovateľka v konaní neuniesla dôkazné bremeno, keď žiadala od odporcov zaplatenie sumy z pôžičky. Čestným prehlásením manžela navrhovateľky, ktoré predložila navrhovateľka, nie je možné meniť okruh osôb, ktoré sú v zmysle § 701 ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávnené alebo povinné z právnych úkonov týkajúcich sa spoločného nájmu bytu. V dohodách predložených navrhovateľkou nebolo výslovne dohodnuté nájomné ani úhrady za služby spojené s užívaním bytu. Navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala údajnú výšku nájomného a ani údajnú výšku úhrad za služby spojené s užívaním bytu. Súčasne si uplatnila trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Podľa § 145 ods. 1 Obč. zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Podľa § 145 ods. 2 Obč. zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Pojem "bežná vec" nie je v Občianskom zákonníku definovaný a zákon neuvádza ani hľadiská rozhodujúce pre jeho odlíšenie od pojmu "ostatná vec". Preto pri ich posudzovaní treba vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na povahu a hodnotu veci, na účel, na ktorý obvykle slúži, na zamýšľanú dispozíciu ňou a pod. Za bežné možno považovať také veci, ktoré sú pri hospodárení s určitou vecou bežné a obvyklé, ktoré sa pravidelne opakujú a ktoré sa nevymykajú z rámca obvyklého hospodárenia s vecou. Bežnými vecami budú napríklad nákupy spotrebných predmetov do domácnosti, potravín, ošatenia, predaj ovocia zo spoločnej záhrady, objednávka nutných opráv domu, objednávka paliva, vyberanie a platenie nájomného, príjem rôznych zásielok, plnenie rôznych pravidelných platobných povinností (napr. združeného inkasa) a pod. Podľa súdnej praxe sú bežnou vecou aj bežné záležitosti týkajúce sa spoločného užívania bytu manželmi, ktoré sa opakujú alebo podstatne nezasahujú do spoločných užívacích práv, môže vykonávať každý zo spoločných užívateľov. Takouto bežnou záležitosťou je aj platenie úhrady za nájom bytu a za služby spojené s týmto nájomom. Uznanie dlhu, ktorý vznikol ako nedoplatok v nevelkej výške z neplatenia úhrady opakujúcich sa platieb súvisiacich s užívaním spoločného bytu, treba tiež považovať za bežnú záležitosť týkajúcu sa tohto

užívania; právny úkon uznania takého dlhu urobený jedným z manželov je teda platný a zaväzuje obidvoch manželov. (R 47/1984)

Naproti tomu súdna prax za bežnú vec nepovažuje napríklad darovanie nehnuteľnosti alebo poskytnutie daru nie nepatrnej hodnoty tretej osobe, alebo uzavretie zmluvy o záložnom práve (§ 151e a nasl.), právne úkony týkajúce sa nadobudnutia, výmeny a predaja nehnuteľností a iných hodnotných vecí a pod. Bežné veci môže vybavovať každý z manželov, takže na platnosť právneho úkonu, ktorý v tejto súvislosti manžel urobil, sa nevyžaduje súhlas druhého manžela.

Ak ide o vybavovanie iných než bežných vecí, na platnosť právneho úkonu, pokiaľ v ňom nevystupujú obaja manželia ako jeho účastníci alebo pokiaľ jeden z nich nekoná na základe plnomocenstva ako zástupca aj za druhého manžela, sa vyžaduje súhlas oboch manželov. Tento súhlas možno dať v akejkoľvek forme. To znamená, že ho možno dať nielen ústne alebo písomne, ale aj mlčky - konkludentne (per facta concludentia), ak zo správania druhého manžela možno usúdiť, že súhlasil s tým, aby bola záležitosť takto vybavená (§ 35 ods. 1). Súhlas možno dať nielen vopred, ale aj dodatočne.

Citované ustanovenie § 145 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb s ohľadom na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov, t.j. na právne úkony, ktorými manželia disponujú so spoločnými vecami ako predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. Vo vzťahu k tretím osobám zakladá aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z platných právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí. Tento dôsledok nastáva bez ohľadu na to, či právny úkon týkajúci sa spoločných vecí urobil jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, a či išlo o bežnú vec (záležitosť) alebo o inú než bežnú vec. V zmysle tohto ustanovenia sa na platnosť právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a urobeného len jedným z manželov (teda úkonu, pri ktorom manželia nevystupujú spoločne ako účastníci), vyžaduje súhlas druhého manžela, ak ide o inú než bežnú záležitosť.

Nedostatok tohto súhlasu má za následok neplatnosť právneho úkonu, pričom v zmysle § 40a Obč. zákonníka ide o relatívnu neplatnosť. To znamená, že právny úkon, ktorý nemožno považovať za vybavovanie bežnej záležitosti, uskutočnený iba jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je ním dotknutý, nedovolá jeho neplatnosti. Základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka na konkrétny prípad je však existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Pokiaľ táto podmienka nie je splnená, sú úvahy o tom, či v konkrétnych okolnostiach išlo o bežnú alebo nie bežnú záležitosť a teda či k právnomu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, bezpredmetné.

Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy (§ 143 Obč. zákonníka) môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t.j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí.

Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov (dopadajúce len na vzťah medzi manželmi a nie aj na ich vzťah k tretím osobám) podľa zásad platných pre vyporiadanie tohto spoluvlastníctva (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v širšom zmysle). Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21.12.1973 sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Ďalšie situácie, kedy sa vyžaduje súhlas druhého manžela, uviedli súdy vo svojich rozhodnutiach: Na darovanie nehnuteľnosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebný súhlas obidvoch spoluvlastníkov. (R 21/1972.) K ručiteľskému záväzku jedného z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela. Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov nevzniká spoločný ručiteľský záväzok obidvoch manželov. (R 61/1973) Ak sú podľa zmluvy o prevode nehnuteľnosti kupujúcimi obaja manželia, zmluvu musia aj obidvaja podpísať. Nedostatok podpisu jedného z kupujúcich manželov na listine zmluvy o

prevode nehnuteľnosti (porov. § 46 ods. 2 OZ) nie je zhojený tým, že vec nadobudnutá aj len jedným z manželov za trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. (R 39/1974).

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľky, keď svoje rozhodnutie odôvodnil nesprávnou aplikáciou zákonných ustanovení občianskeho zákonníka, podľa § 701 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločného nájmu bytu sú oprávnení a povinní všetci spoloční nájomcovia spoločne a nerozdielne. Navrhovateľka nepreukázala súhlas svojho manžela s tým, aby dlh na podnájomnom vymáhala navrhovateľka sama, teda nepreukázala svoje oprávnenie vyžadovať od odporcov plnenie, ktoré je spoločnou a nerozdielnou pohľadávkou navrhovateľky a jej manžela. Odporcovia, aj keby mali dlh vyplývajúci z podnájomnej zmluvy uzavretej s navrhovateľkou a jej manželom, nie sú povinní bez výslovného súhlasu manžela navrhovateľky plniť tento dlh výlučne navrhovateľke.

V preskúmvanej veci bolo zo skutkového hľadiska zistené, že navrhovateľka a jej manžel uzatvorili dohodu o prenechaní družstevného bytu s odporkyňou v 3. rade ako dočasným užívateľom.

V danom prípade ide o bežnú vec, ktorú môže vybavovať ktorýkoľvek z manželov, nakoľko sa podstatne nemení obsah spoločného práva manželov k bytu, ide o plnenia, ktoré sa opakujú a podstatne nezasahujú do spoločných práv.

Ako vyplýva z predloženého čestného vyhlásenia, odvolací súd posudzoval prejav vôle manžela navrhovateľky podľa obsahu, ktorý bol daný dodatočne, i napriek skutočnosti, že na platnosť právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a urobeného len jedným z manželov (teda úkonu, pri ktorom manželia nevystupujú spoločne ako účastníci), sa nevyžaduje súhlas druhého manžela, ak ide o bežnú záležitosť, čo v danom prípade bolo splnené.

Vzhľadom na túto procesnú vadu konania odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2).

V ďalšom konaní okresný súd vec opätovne prejedná a rozhodne o dôvodnosti návrhu navrhovateľky ako i vnesenej námietke premĺčania odporcom v 3. rade. Vykoná dôsledne výsluch účastníkov konania, na základe akých skutočností došlo k uzatvoreniu dohody o prenechaní družstevného bytu na dočasné užívanie zo dňa 27.07.2011 a zo dňa 03.08.2009, resp. ústnej dohody medzi účastníkmi konania, od kedy a v akých výškach uhrádzali mesačné platby za nájom predmetného bytu, akým spôsobom a v akých výškach sa na nájomnom podieľali odporcovia v 1-5. rade. Okresný súd sa nevysporiadal s procesným návrhom navrhovateľky /č.l. 28/ v zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľka zobrala návrh proti pôvodne označenému odporcovi v 3. rade /L. R., nar. XX.XX.XXXX/ späť a žiadala, aby súd zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy odporcu v 1., 2., 4. a 5. rade.

Okresný súd v novom rozhodnutí rozhodne o trovách pôvodného prvostupňového, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.